

Grunde. Jeg vil gerne fremhæve, for at Bevillingsmyndighederne ikke skal misforstaa Stemningen i Haslev, at hos det overvældende Flertal af Byens Beboere er der absolut Stemning for Stationens Flytning. Det gælder ikke alene Arbejderstanden, men ogsaa Haandværker- og Handelsstanden. Man er fra alle disse Sider enig om, at hvis Haslev skal have Haab om at kunne optage Konkurrencen med andre Byer, maa der skabes de bedst mulige Betingelser for Byens Udvikling, og et nødvendigt Led i disse Betingelser er Udvidelsen af Stationen.

Der er nylig i Haslev afholdt et stort, fuldt offentligt Møde, hvor henimod 1 000 Mennesker var til Stede, og der blev det med alle Stemmer mod nogle ganske faa vedtaget at udtale Tilslutning til den fremsatte Plan om Stationens Flytning. Saaledes som Forholdene ligger i Haslev, er Stillingen den, at de, som ønsker Stationens Flytning, er dem, der repræsenterer Nutiden og Fremtiden, dem, der staar midt i Arbejdet og har Ønske om og Tro paa Byens Udvikling, hvorimod de, der er imod Flytningen, er dem, der mener, at nu er Byen stor nok, nu behøver vi ikke at anstrenge os mere, nu kan vi ganske roligt lægge os til at sove. Jeg mener, det absolut maa være Lovgivningsmagtens Sag at støtte det første af disse Synspunkter, og jeg vil derfor ogsaa som Repræsentant for den Kreds, hvori Haslev ligger, anmode Bevillingsmyndighederne om at stille sig velvilligt overfor Planen til Sikring af Haslevs Fremtid.

Haurum: Jeg vil bringe det højtærede Finansudvalg og den højtærede Minister en Tak, fordi de i nogen Maade har taget Hensyn til det Ønske, som bl. a. ogsaa jeg fremsatte ved Finanslovsforslagets første Behandling om, at Tilskuddet til en Bane fra Thisted til Nykøbing (Mors) maatte blive forhøjet. Det foreslaas nu forhøjet med 200 000 Kr. Helt tilfredsstillende Beløbs Størrelse ikke mine Ønsker, men jeg erkender selvfølgelig, at der dog kan udføres noget Arbejde for de Penge, og idet jeg i øvrigt henviser til mine Udtalelser angaaende dette Arbejde ved Finanslovsforslagets første Behandling, udtaler jeg Forhaabning om, at der nu snart maa komme Gang i Arbejdet deroppe, at Forberedelserne, som knap er tilendebragt, snart maa være færdige. De mange arbejdsløse har kun det ene Haab, at det maa ske. Det er slet ikke utidigt at fremsætte en Forhaab-

ning og et Ønske i saa Henseende, for selv om Bevillingen er der, har man, som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen antydede, sørgelige Erfaringer for, at ogsaa et Arbejde, som er bevilget, godt kan blive standset. Den samme Tendens har man Erfaring for fra den Egn, jeg repræsenterer, Thisted Amt. Jeg henviser til, hvordan det er gaaet med Arbejderne ved Helshagehavnen, hvor en 30—40 Mennesker har haft et kærkomment Arbejde ved at bjærge Ral ind. Dette Arbejde har været standset i denne Vinter, ikke paa Grund af Vejrforholdene, men fordi Ledelsen af en eller anden Grund helt har indstillet det. Nu er ganske vist nogle af dem kommet i Arbejde igen, men der gaar dog adskillige gifte Mænd, som tidligere har været beskæftiget med at bjærge Grus fra Havet, uden Beskæftigelse. Tiden er netop nu inde dertil, idet Havet jo afgiver en Masse Grus i denne Tid, hvor vi har Paalandsvinde. Men hvis der blot bliver en Smule Vindrejsning, saa fjernes det Grus, der skylles ind den ene Dag, let den næste Dag. Folk vil gerne arbejde, og Tiden er til det; jeg henstiller derfor, at det bliver undersøgt, hvem der er Skyld i, at Arbejdet er standset. Jeg har bragt i Erfaring, at den Ingeniør, som forestaar Arbejdet ved Havnen ved Hirtshals, under hvem egentlig dette Arbejde sorterer, fralægger sig Skyld og Andel deri, men faktisk er det, at Arbejdet delvis har været standset. Selv om de 30—40 Mennesker, det her drejer sig om, ikke synes at være noget stort Tal, kan man alligevel komme op paa Tal, der betyder noget, naar, som jeg erfarer, det samme Forhold er gældende Landet over.

Foruden at bringe en Tak for den øgede Bevilling til Jernbanen deroppe skulde mine Udtalelser altsaa munde ud i Haabet om, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder, naar han skal overveje de forskellige Ting, ogsaa vil erindre den lille Sag, jeg her har fremdraget.

N. J. Andersen: Maa jeg i Anledning af det ærede Medlem Hr. Hækkerups Bemærkninger have Lov at sige, at i det, jeg udtalte om Forholdene i Haslev, berørte jeg kun overmaade let, hvilken Stilling de forskellige Beboere i Haslev havde taget til Spørgsmaalet. Det, jeg pegede paa, var, hvad jeg vil kalde Samfundsinteresser, og det var som almindelig Samfundsborger, jeg omtalte det, idet jeg mente, at her var et Sted, hvor der kunde være Fare for at